

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

אֵל הָעֶרְבָל

דְּרָשָׁה

שְׁנֵי עָשָׂר

כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א

בעיה"ק "נצרת עלית" ת"ו

בְּעֶרְבַּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת תש"ע לפ"ק

שְׁסוּד הַצֵּלָת עַם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן
וְגֵאוּלְתוֹ, תְּלוּיָהּ בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

ערב חג השבועות תש"ע לפ"ק

עיה"ק בית שמש טובב"א

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים
וּרְבּוּא רַבָּבוֹת. וְכֹל הַמְזַכֵּה אֶת הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשֵׁב"י זֵיע"א**

הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים
ובמבואם שישובו בתשובה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).
אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חברו למוטב היו
רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זהר הקדוש פרשת
תריומה קכח, ב - קכט, א).

מצוה שאתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה
שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש
כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד
קודשא בריך הוא וכו' (זהר הקדוש פרשת תריומה, קב הישר פרק ס"ד).
כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת
מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת
ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

ספר

"אֵל הָעֶרְפֵּל"

דְּרָשָׁה

שְׁנַאמֵר ע"י ב"ק אַדְמו"ר מֵהַאֲלֵמִין שְׁלִיט"א
 בעיה"ק "נצרת עלית" ת"ו
 בְּעֶרְבַּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת תש"ע לפ"ק
 שְׁסוּד הַצֵּלַת עַם יִשְׂרָאֵל בַּדּוֹר הָאַחֲרוֹן וְגֵאוֹלָתוֹ,
 תְּלוּיָהּ בְּכַח לְמוֹד "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ"

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הָרַב שְׁלִיט"א רַבְּנִים חֲשׁוּבִים רָאשֵׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 הָרַב שְׁלִיט"א בִּקְשׁ מִמֶּנִּי שְׂאֵגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחִזּוּק וּמוֹסֵר, חֲשַׁבְתִּי לְעַצְמִי
 הָאֵם אֲנִי רָאוּי לומר דְּבָרֵי מוֹסֵר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׁיוֹשְׁבִים בְּנִצְרַת עֵילִית
 וְלוֹמְדִים זֹה"ק?

אָבֵל אִם מְבַקְשִׁים מִמֶּנִּי כָּל כֶּף הִיָּה קֶשֶׁה לִּי לְסַרֵּב.

עַל כֵּן הִחְלַטְתִּי שְׂאוֹמֵר לְעַצְמִי דְּבָרֵי מוֹסֵר בְּקוֹל, וּשְׂאֵר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן יִשְׁמְעוּ.
 אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעַת בְּעֶרְבַּ חַג הַשְּׁבוּעוֹת, בְּשִׁלְשֵׁת יְמֵי הַגְּבֻלָּה, וְהַכְּנָה לְקַבֵּל
 הַתּוֹרָה.

בְּיוֹם טוֹב חַג הַשְּׁבֻעוֹת קוֹרְאִים בַּתּוֹרָה בְּכַרְשֵׁת יִתְרוֹ: בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְּבַר סִינֵי. אַחַר כֵּן כְּתוּב "וְהָרַסִּינִי עֵשֶׂן

אַל הַעֲרֹפֶל

כֵּלּוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יֵרֵד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשָׂנוּ כַּעֲשֹׂן הַכֶּבֶשֶׂן וַיַּחֲרֵד כָּל הַהָר מֵאֵד", וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מֵאֵד מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהַאֲלָקִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל.

מוֹרֵי וְרִבּוּתֵי! בְּאֲדָרָא רַבָּא קִדְיָשָׁא (זֶהֱר חֶלֶק ג דָּף ככ"ח ע"א) כְּתוּב: שֶׁהִנֵּה מַעֲמֵד הַר סִינֵי בְּשַׁעֲה שְׁגָלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֶת הָאֲדָרָא: וְזֶה לְשׁוֹן הָאֲדָרָא: תִּנְא רִזִּין דְרִזִּין, כִּד פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַזִּי דְרִזִּין, אֲזִדְזַע אֲתֵרָא, [לְמַדְנוּ בְּבִרְיָתָא שְׁבִסְפֵר רִזָּא דְרִזִּין, וְכַאֲשֶׁר פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן לְפָרֵשׁ אֶת הַסּוּדוֹת נִזְדַּעַזַע הַמָּקוּם שֶׁיִּשְׁבּוּ שָׁם כְּדַמְיוֹן הַר סִינֵי שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ וַיַּחֲרֵד כָּל הַהָר מֵאֵד] וְחִבְרִין אֶתְחַלְחְלוּ. [וְהַחֲבָרִים הִתְחַלְחְלוּ וְנִרְעָדוּ כְּדַמְיוֹן יִשְׂרָאֵל בְּמַתַּן תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּחֲרֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמַחְנֶה]. – כִּמָּה גָדוֹל זְכוּתוֹ שֶׁל הַרְשָׁבִי זי"ע אֲשֶׁר בְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ זוֹכִים לְמַעֲמֵד הַר סִינֵי וְקִבְּלַת הַתּוֹרָה.

בְּמַסְכַּת שֶׁבֶת דָּף פח. א"ר אֶלְעָזָר בְּשַׁעֲה שֶׁהַקְּדִימוֹ יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע יַצְתָּה בֵּת קוֹל וְאָמְרָה לָהֶם מִי גִילָה לְבַנֵּי רָז זֶה שְׁמַלְאָכִי הַשֶּׁרֶת מִשְׁתַּמְשִׁין בּוּ דְכַתִּיב (תְּהִלִּים ק"ג) בְּרָכוּ ה' מְלֹאכֵינוּ גְבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ קוֹל דְּבָרוֹ, בְּרִישָׁא עוֹשֵׂי וְהָדָר לְשִׁמוּעַ.

וְהִנֵּה הַמַּסְפָּר שֶׁל תֵּיבֵת "רִז" בְּגִימְטְרִיא - או"ר - שֶׁבְּשַׁעֲה שֶׁהַרְשָׁבִי גִילָה אֶת הָאֲדָרָא בְּאוֹ מְלֹאכֵי הַשֶּׁרֶת וּפְמַלְיָא שֶׁל מַעֲלָה כְּדַמְיוֹן שֶׁל קִבְּלַת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּאֲדָרָא, עי"ש.

וְזֶהוּ שְׁנִרְמֵז בְּהַבֵּת קוֹל שְׁאֲמְרָה מִי גִילָה "רִז" זֶה לְבַנֵּי שְׁמַלְאָכִי הַשֶּׁרֶת זָכוּ לְרֵאוֹת, זֶהוּ הָאוֹר הַגָּנוּז שֶׁמֵּאִיר אֶת הַנִּשְׁמָה, וּמִי שֶׁזָּוָכָה לְלִמּוּד וּלְלִמַּד אֶת

1) הַרְבִּינוּ בְּחַיֵּי בִיאָר, וְהַר סִינֵי עֵשָׂנוּ כֵּלּוּ – הַהָר הִיָּה עֵשָׂנוּ וְלֹא הָאֵשׁ כִּי הָאֵשׁ שֶׁהוּא לְפָנֵי כְּבוֹד ה' אֵין לָהּ עֵשָׂנוּ, וּמֵה שֶׁאֲמַר כַּעֲשֹׂן הַכֶּבֶשֶׂן, יְדוּעַ בִּי אֵין הַמְּשַׁל דּוּמָה לְנַמְשַׁל, אֲבָל מִפְּנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ גְשָׁמִיִּים אֵי אֲפָשָׁר לָנוּ שֶׁנַּעֲרֵף וְנִדְמָה הָעֵנָנִים הַשְּׁכָלִים רַק בְּדְבָרִים הַגְּשָׁמִיִּים שֶׁאֲנִי שְׁקוּעִים בָּהֶם, וְכֵן הַכְּתוּב הַמְּשִׁיל יְפִי הַשְּׁמֶשׁ וְזֶהֱרוּ לִיפֵי בֶן אָדָם, וְהַמְרוּצָה שֶׁלוֹ בְּגִלְגָלוֹ לְמַרוּצַת הַגִּיבּוֹר, הוּא שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים יט) וְהוּא כְּחֻתֵן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִיבּוֹר לְרוּץ אוֹרַח, וְדָבָר יְדוּעַ שֶׁאֲנִי בְּעָרְפוֹ וְלֹא דּוּמָה לוֹ עַל אַחַת מֵאֲלָף אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַבִּי רַבּוּת פְּעָמִים.

וְכֵן הַכְּתוּב הַמְּשִׁיל אֶת הַקִּבְּ"ה לְאֲרִיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (עֲמוֹס ג) אֲרִיָּה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא ה' אֲלָקִים דְּבָר מִי לֹא יִנְבֵּא, וְהַעֲנִין לְפִי שֶׁאֵין לָנוּ בְּכָל בְּעֲלֵי חַיִּים גּוֹפְנִיִּים יוֹתֵר גִּיבּוֹר מִמֶּנּוּ וְכִדִּי לְשַׁבֵּף אֶת הָאֵזֶן מֵה שֶׁהִיא יְכוּלָה לְשִׁמוּעַ, וְעַל כֵּיוָצֵא בְּזֶה אַרז"ל דְּבָרָה תּוֹרָה כְּלִשׁוֹן בְּנֵי אָדָם.

הזוה"ק, זוכה לאור הגנוז בתורה הצפון לצדיקים (בני יששכר מאמר ל"ג בעומר) ויכול לזכות לומר נעשה קדם נשמע ודו"ק.

בספר פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע, סימן ח' דף נ"א עמוד א), וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', **שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה**, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כש'לג לבינו. ולכן **נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה**, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלווחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה, עכ"ל.

בתפלת אתה בחרתנו שאומרים לפני תיקון ליל שבועות כתוב בזה הלשון: אהבת אותנו וגו', והבדלתנו מטמאת מצרים וגו', והכנסתנו לחמשים שערי קדושה ביום הזה, עד כאן, משמע דביום זה זוכים לשער הנ' של בינה וקדושה. ומקורו בתיקוני זוהר (תיקון כא וכג) דנכתב בתורה נ' פעמים יציאת מצרים שע"ז זכו לנ' שערי קדושה עיי"ש. ועיי"ע בזוהר פרשת אמור. ועין באור החיים הקדוש (במדבר כד ז') עה"פ "**יזל מים מדליו**", דשער הנ' עתיד להתגלות בימי מלך המשיח עיי"ש.

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארך ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה פי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזוהר דווחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני מי" אהבת עתיד לתן דין וחשבון מי" בגימטריה נ', שיכולים לזכות על ידי לימוד תורת הסוד, אהבת עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברך עם מי" זה השער הנ' המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון.

אֵל הָעֶרְפֵּל

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיפנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארז, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיפנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבואר בזה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קפג:).

וכן אפשר לפרש המשנה (יומא פ"ח), אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (ירמיה יז) מקוה ישראל ה', מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל. דהיינו לפני "מי" זה תורת הסוד, שלפני לימוד תורת הסוד צריך טבילה (ראה מאור ושמש פרשת אחרי), ו"מי" מטהר אתכם, מי שאין לו מקוה, "מי" שהוא תורת הסוד, יטהר אתכם כמו מקוה, כמו שכתב הצה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע, (אמרי פנחס השלם דף קס"ד) שהזהר מטהר כמו מקוה, וז"ל: אמר: קצת בני אדם אומרים בעבור שיושבין בכפרים ואין להם מקוה אינם רוצים ללמד זהר, ואני אומר להם אדרבא, על דרך ששמעתי מהרב שאמר כשחל יום טוב בערב שבת אין צריך לטבל על השבת, כי מה צריך מקוה גדולה מקדשת יום טוב, עפ"ל. (עיין גמרא ברכות דף ט"ז על הפסוק "כנחלים נטיו כגנת עלי נהר ובשיר השירים רבה)

רואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזוהר מאלף צדיקים, זי"ע.

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמאי לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכידוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזה"ק, כמבואר בזה"ק וברמח"ל (ח"ג קכ"ד:): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בידד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וּכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ בְּזוֹהַ"ק (זוה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) עַל דּוֹרוֹ: "זְכוּ דַדְרָא דָּא יְקָיִם
עֲלֵמָא עַד דִּי יֵיתִי מַלְכָּא מְשִׁיחָא" וְכִידּוּעַ שֶׁבְּזִכּוֹת לִימוֹד הַזֶּה"ק וְהַאֲדָרוֹת יִפְקוּ
מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמִים וְעוֹד לֹא יִצְטָרְכוּ לְנִסְיוֹן. כַּמֵּ"שׁ בְּזוֹהַ"ק וּבִתְקוּנָיִם. וּבִתְקוּן ו'
אֵיתָא: "וְכַמְּהָ בְּנֵי נִשְׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְנְסוּן מֵהַאי חִיבּוּרָא דִּילָךְ כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא
בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא, וּבְגַגְיָה וְקַרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'". וּבְפִרְשֵׁת נִשְׂא אָמַר
רַעֲיָא מֵהֵימְנָא "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי".

הָעוֹלָם סוֹעַר וְגוֹעֵשׁ, דְּבָרִים קוֹרִים בּוֹ, מַלְכֵיכוֹת מִתְגָּרוֹת זֶה בְּזֶה, וּכְבָר אָמְרוּ
"אִם רְאִית מַלְכֵיכוֹת מִתְגָּרוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, צַפֵּה לְרַגְלוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ". סִימָן זֶה מִתְקַיֵּם
בְּנֹו, כְּמוֹ שֶׁמִּתְקַיֵּם סִימָן נוֹסֵף "אִם רְאִית דּוֹר מְחַרְף וּמְגַדֵּף צַפֵּה לְרַגְלוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ". כִּי "הַכֹּל בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל": שֵׁם נִלְחָמִים, כְּדֵי שֶׁכָּאֵן יִלְכוּ עִם עֲרֻכוֹת מְגוֹן,
יִמְגְּנוּ חֲדָרִים אֲטוּמִים וְיִאָּגְרוּ מֵיָם. וּפְסוּק מִפְרָשׁ הוּא בְּנִבְיָאֵי הָאֲמֵת וְהַצֶּדֶק: "וְהִכְרַתִּי
הַכְּרַתִּי גּוֹיִים, נִשְׁמֹו פְּנוֹתֵם". לְפַעֲמִים מְכַרִּית הַבּוֹרָא אָמַר אַחַת כְּלִיל, וְלַפְעָמִים
רַק פְּנֵה אַחַת, מַחוּז וְעִיר נִכְתְּשִׁים וְנִעֲשִׂים שְׂמֵמָה. וְלַפְעָמִים: "הַכְּרַתִּי חוּצוֹתֵם
מִבְּלֵי עוֹבֵר, נִצְדוּ עֲרִיהֶם מִבְּלֵי אִישׁ, מֵאִין יוֹשֵׁב" וּמִדּוּעַ, "אֲמַרְתִּי: אֵךְ תִּירָאֵי אוֹתִי,
תִּקְחִי מוֹסֵר".

פִּרְשׁ רִש"י: הַבְּאֵתִי פְרַעֲנוֹת עַל הַנוֹכְרִים כְּדֵי שֶׁתִּירָאוּ וְתִירָאוּ, "וְלֹא יִכְרַת
מְעוֹנָה", וְלֹא יִחַרְבוּ בְּתֵי יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה. וְלֹא זֶה בְּלִבָּד, אֲלֵא "כֹּל אֲשֶׁר פִּקְדַתִּי
עֲלֶיהָ", לֹא יִכְרַת מִמֶּנָּה כֹּל הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהַבִּיא עֲלֶיהָ! [פִּירוּשׁ רִש"י וְלֹא
יִכְרַת מְעוֹנָה - וְלֹא יִחַרְבוּן מְדוּרִיהָ. כֹּל אֲשֶׁר פִּקְדַתִּי עֲלֶיהָ - וְלֹא יִכְרַת מִמֶּנּוּ כֹּל
הַטוֹב אֲשֶׁר צִוִּיתִי לְהַבִּיא עֲלֶיהָ]:

אֵת פֶּשֶׁר הַדְּבָרִים נִיתֵן לְהַבִּין מִסְפּוּר נִפְלֵא הַנּוֹבֵא בְּ"הַגְּדַת הַחֲפֵץ חַיִּים":
מַעֲשֵׂה בִיהוּדֵי תוֹשֵׁב סִין שֶׁעֶסֶק בְּעֶסְקֵי יְבוּא וְלַרְגֵל מִסְחָרוֹ נִסַּע לְאִירוּפָּה, וְאַיִן
אֶפְשָׁר בְּלֵא לְסוּר לְעֵינֶיהָ רָאדִין וְלַהֲתַבָּרֵךְ מִפִּי הַ"חֲפֵץ חַיִּים"? בָּא, וְהַצִּיג עֲצָמוֹ.

אוֹרוֹ פְּנֵי הַצֶּדִיק, וְשָׂאֵל: "מַה נִּשְׁמַע בְּסִין?"

נֶאֱמַר, וְסִפֵּר שֶׁהִיְהוּדִים מְתֵי מַעַט, הִקְהִילוֹת קִטְנוֹת, וְאַיִן מְדַרְיָךְ וְרַב, מוֹרָה
הוֹרָאָה וְשׁוֹחַט...

(2 ילקוט שמעוני (עמוס - פרק ט - רמז תקמט) אמר רבי לוי אם ראית דור מחרף ומגדף צפה לרגלו של משיח מה טעם אשר חרפו אויביך ה' אשר חרפו עקבות משיחך וכתוב בתריה ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל" ... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסין?"

תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקעה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

וה"חפץ חיים" מזדעזע, ומתענגן בכל פרט. **איי נורא ואיום, מדת הדין מתוחה!...**

העז ושאל: **"רבי, מה לנו ולהם?!"**

ענה ה"חפץ חיים": אילו היה מישהו מציב במה בכפר העיר בוורשה, בירת פולין, עולה עליה ומתחיל לנאם באידיש, למי היה מכוון דבריו?"

ענה האיש: "ליהודים ודאי!"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה!"

"אכן", אישר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה..."

"בדיוק כן!" התלהב ה"חפץ חיים". "אסונות אלו הם איתות מן השמים, אבל למי מאותתים הם? **"רק למי שמבין את השפה"** ... מה מבינים הסינים באיתותי מדת הדין המתוחה? מכוונים הם אלינו, כדי שנשוב בתשובה. אבל כיצד נדע עליהם? מסובבים שיהודי מסין יגיע לאירופה, ויבוא לראדין, ויספר. כדי שנפיק את הלקח, ונשוב בתשובה מבעוד מועד..."

עבורנו, דאגו למידע שוטף עדכני וזמין, מדווחים בשעת אמת. אסונות טבע, פיגועי טרור פצצות אטום. מקרבים את האימה. כדי שלא נצטרך לחוותה על בשרנו חלילה. כדי שנפיק לקח ממקריהם של אחרים, ונשוב בתשובה, ועל ידי זה **"נגע לא יקרב באוהלינו"**. וכדי שנתחנן לבוראינו, "מרום וקדוש שמו, פועל גבורות עושה חדשות, בעל מלחמות זורע צדקות, מצמיח ישועות".

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול."

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) וראית את אחרי ופני לא יראו שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בדיוק אותם הנסים אנו רואים היום לפני מתן תורה שהתורה הקדושה אומרת לנו **והר סיני עשן כולו**, בזמנים אלו אנו רואים **שיש הר הגעש³, שמוציא**

3) אנו רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספדו, הוא שנאמר (פסוק ט): **הר געש, שרעש עליהם החר להורגן**. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסניני (שמות י"ט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד עניו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה בראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה החר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היערות דבש.

וכך מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בשימון סלה:

(ט) ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל: ועוד שם למה תרצדון הרים גבננים החר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד-ני כם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בבח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות כבני צאן, מה לך הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שלעם ישראל די לפחד משמע אלו" – ה יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת היםים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

אֵל הָעֶרְפֵּל

עֵשׂוֹן גְּדוֹל עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, מֵהַ שְׂיִיכוֹת שֶׁל הָעֵשׂוֹן הַזֶּה עִם עַם יִשְׂרָאֵל? מֵהַ אֲכַפֵּת לָנוּ מֵהַ שְׂיֵשׁ שֵׁם בְּאֵיזָה מְדִינָה רְחוֹקָה?

בְּשִׁבּוּעַ שְׁעֵבֶר בְּיוֹם ב' הִיָּה כָּאֵן בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה חֲמִסִּין גְּדוֹל מְאֹד וְרוּחַ חֲזָק וּמְחִמַּת כֵּן נִשְׁרָפוּ כִּמְהַ בְּתַיִם, וּבִלְלֵלָהּ כְּבֵר הִיָּה קָר, מִי חוֹשֵׁב מֵהַ זֶה קִשּׁוֹר אֱלֵינוּ, הֲלֹא זֶה רַק טִבֵּעַ הַבְּרִיאָה, פֶּעַם קָר פֶּעַם חֹם!

כִּמְהַ יָּמִים אַחֲרֵי זֶה בָּא אֱלִי יְהוּדִי עוֹרֵךְ דִּין עִם שְׂאֵלָה מְאֹד קָשָׁה, וּבִתְנוּךְ הַדְּבָרִים סִפֵּר לִי שְׂאִירוֹן עִם סוּרְיָה הַחֲלִיטוֹ כִּיּוֹן שְׂבִיּוֹם שְׂנִי שְׁעֵבֶר הִיָּה צְרִיף לְבוֹא לְאַרְץ הָעֵשׂוֹן מֵהַר הַגַּעֲשׁ, וְלָכֵן אֲוִירוֹנִים לֹא יוֹכְלוּ לְטוֹס וְאִין אֶפְשָׁרוֹת לְהַמְרָאוֹת, עַל כֵּן זֶה הַזְּמַן הַכִּי טוֹב לְזָרוֹק עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל כֹּל הַטִּילִים שְׂיֵשׁ לָהֶם, (מִי יוֹדֵעַ כִּמְהַ עֲשָׁרוֹת אֲלָפִים טִילִים שֶׁהַכִּינוּ), וְהַצָּבָא לֹא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת כְּלוּם. מִפְּנֵי הָעֵשׂוֹן הַחֲזָק שְׂיִשְׁרָה עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּמֵהַ שְׂהִיָּה הוּא שְׂהִיָּה כְּמוֹ שְׂבִזְכוֹת מִשָּׁה רְבִינּוּ זְכוּ לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּמִדְבָּר, כֵּן נִזְכָּה לְנִסִּים גְּלוּיִם בְּזִכְוֹת הָרֶשֶׁב"י הַקְּדוֹשׁ שְׂיָדוּעַ מִהָאֶרֶץ הַק' שֶׁהַרְשֵׁב"י הוּא נִשְׁמַת מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה, וּבְזֶה אֶפְשָׁר לְפָרֵשׁ הַפְּסוּק "וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה'", בְּהַקְּדָם מֵהַ דְּאִיתָא בְּתַקוּנִים (תִּיקוֹן ס"ט דף ק"ב רע"א) אֲשֶׁר אֲתַפְּשׁוּתָא דְּמִשָּׁה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא, בְּכָל צִדִּיק וְחָכֵם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוּרִייתָא, וְאִיתָא בְּסִפְרֵי תְנַיָּא קְדִישָׁא (פמ"ב), שְׂבִכְל דוֹר וְדוֹר יוֹרְדִין גִּיּוּצִין מִנְּשִׁמַּת מִשְׁרַע"ה וּמִתְלַבְּשִׁין בְּגוּף וּנְפֶשׁ שֶׁל חֲכָמֵי הַדוֹר עֵינֵי הָעֵדָה, לְלַמֵּד דַּעַת אֶת הָעַם כו'. וּכְמִרְמוֹז גַּם בְּש"ס בְּכִמְהַ מְקוּמוֹת (שְׁבַת ק"א ע"ב, סִפְהַ ל"ט ע"א, בִּיצָה ל"ח ע"ב, חֲלִין צ"ג) שְׂאֵמְרוּ עַל הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים "מִשָּׁה שְׂפִיר קְאָמְרַת". וּפִירִשׁ"י בְּסִפְהַ שֵׁם, מִשָּׁה – גְּדוֹל הַדוֹר. וּבְמִסְרַת הַשֵּׁם שֵׁם צִין לַמ"ש רִשׁ"י בְּשְׁבַת דף ק"א, מִשָּׁה שְׂפִיר קְאָמֵר – כְּלוּמֵר רְבִינּוּ בְּדוֹרוֹ כְּמִשָּׁה בְּדוֹרוֹ, עֵי"ש. וְהִינּוּ דְלָכֵל ת"ח וּמְנַהִיג בְּכָל דוֹר וְדוֹר יֵשׁ בּוֹ גִּיּוּצִין שֶׁל מִשָּׁה רְעִיָּא מֵהִימְנָא ע"ה.

וּכְתַבְנוּ עַל זֶה שְׁעִי הַרוּעָה נֶאֱמָן שְׂבִכְל דוֹר, בְּחִינַת מִשָּׁה שְׂבִדוֹר, עַל יְדוֹ פּוֹעֵל מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה בְּאֲנָשֵׁי הַדוֹר שְׂיָקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּכָלֵל, וְשִׂיקִימוּ אוֹתָם בְּבַחֲיִנָּה וּמְדִרְגָּה שְׂמִשָּׁה רְצָה שְׂיָקִימוּ אוֹתָם.

וְהִנֵּה הַתּוֹרָה הִיא נִצְחִית וְתִמְיִדִית, וְזֶהוּ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת, הִינּוּ אֲשֶׁר מִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה דִּבֵּר אֶל רֵאשֵׁי הַמַּטּוֹת שְׂבִדוֹרוֹ, וְכֵן חֲכָמֵי הַדוֹר, שֶׁהֵם אֲתַפְּשׁוּתָא דְּמִשָּׁה בְּכָל דוֹר וְדוֹר מְדַבְּרִים לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂבִדוֹרָם, לֵאמֹר לְדוֹרוֹת אַחֲרֵיהֶם, זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה', שְׂיָקִימוּ אֶת מִצְוֹת ה' בְּאֶפְן כֹּזֶה שְׂמִשָּׁה רְבִינּוּ ע"ה מְלַמְדִים לְקִיּוּמָם, הִינּוּ בְּאֶפְן וּבְבַחֲיִנַת שְׂהוּא מְרָאָה לָהֶם ("מְרָאָה בְּאֶצְבְּעוֹ וְאֲמוֹר "זֶה"), הִינּוּ בְּבַחֲיִנַתוֹ כְּפִי שְׂמִשָּׁה רְבִינּוּ וְהַרְשֵׁב"י עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוּם, רְצָה לְקִיּוּמָם, וְזֶה אֶפ"ל עַל כֹּל רַב וּמַגִּיד שִׁיעוֹר בּוֹזֵה"ק, וּמְאֲרָגְנֵי הַשִּׁיעוֹרִים, כְּמוֹ שְׂכַתְבַּת הַגְּר"א ז"ל בְּבִאּוֹר הַתִּיקוּנֵי זוֹהַר וְהַמְשָׁפִילִים יְזַהִירוּ בּוֹזֵהר הַרְקִיעַ, שְׂזֶה סוֹבֵב עַל כָּל אֱלוֹי הַמְקִימִים שִׁיעוֹרִים בּוֹזֵהר הַקְּדוֹשׁ יְזַהִירוּ כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וְעַד, וּכְתַבְנוּ עַל דְּבָרֵי הַגְּר"א ז"ל סִפְרֵי שְׁלֹם בִּשְׁם "מְצִדִּיקֵי הַרְבִּיבִים", עֵי"ש.

מה עשה הקב"ה בזכות שישי לנו כבר לערך 2000 שיעורים בזוה"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד ההשגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזוהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס ב"ב כרכים לי"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזוהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר כולו יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו, וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כולנו את ה"זוהר המחולק" דבר יום ביומו ("דרך היומי"), באלפי רבבות סיומי הזוהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגיז את בית שמש במספר טילים יותר גדול מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שידוע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזוהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשסיפרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקנאות, אמר לי שהדברים פשוטים ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע זה, ומלחמה זו לא

אֵל הָעֶרְפֵּל

תִּסְתַּיִים אֵלָא אִם כֵּן יִקוּמוּ יְהוּדִים וַיִּלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ". לִכֵּן יוֹשֵׁב בְּעַל "הַסְּלָם" וְתַרְגָּם הַזוֹהַר לְלִשׁוֹן הַקְּדוּשׁ שֵׁיְהִיָּה מוֹבֵן לַיהוּדִים פְּשׁוּטִים כְּפִי הַשְּׁגָתָם. וְאִכּוּן בְּסִיּוּם עֲבוּדָתוֹ, בְּיוֹם שְׁגָמַר הַתַּרְגוּם עַל סֵפֶר הַזוֹהַר, נִחַל הַיִּטְלָר יִמ"ש תְּבוּסָה קִשָּׁה בַּמְלַחְמָה, וְכֵן נִצְלוּ מֵעַט הַיהוּדִים שֶׁשָּׂרְדוּ, וּבְנִסִּים גְּלוּיִים נִצְלָה אַרְצָה יִשְׂרָאֵל מִצִּיפּוֹרְנֵי שֶׁל אוֹתוֹ רָשָׁע יִמ"ש. – בְּזִכְרוֹת הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

וְאִכּוּן כֵּן נִכְתַּב מִפְּרֵשׁ בְּזוֹהַר"ק פְּרָשַׁת נִשְׂא בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי – בְּזֵה הַסֵּפֶר (הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ) יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עוֹד סֵפֶר לִי אֲשֶׁר בְּשֵׁנֵת תִּשְׁכ"ז, בְּעַת מְלַחְמַת "שְׁשֵׁת הַיָּמִים", לְמַד בִּישִׁיבַת וּוִיזְנִיץ ב"ב אֵצֶל הַגָּאוֹן וְקְדוּשׁ בְּעַל ה"אֲמָרֵי חַיִּים" זְצוּק"ל, בְּיָמִים דָּאָא, יִצְאוּ 5 מְדִינוֹת נֶגֶד עִם יִשְׂרָאֵל: מִצְרַיִם, יִרְדֵּן, עֵירַק, סוּרְיָה וּלְבָנוֹן, הַחֲלִיטוּ לְהַלְחֵם נֶגְדָנוּ, וְהַסְכְּנָה הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהַפְחַד מִמֶּשׁ נוֹרָא – שְׁלוּשָׁה יָמִים לִפְנֵי תַחֲלַת הַמְּלַחְמָה כִּבֵּר הָיוּ סְגוּרִים כְּבִישֵׁי הַגְּלִיל מִפְּנֵי פַחַד הָאוֹיֵב, שְׁמָא יִתְקַפּוּ סוּרְיָה וּלְבָנוֹן אֶת הַצֶּפּוֹן. וְלֹא הָרְשׁוּ לִסַּע בְּדַרְכֵיכִים. הָאֲדָמוֹר"ר מוּוִיזְנִיץ זִי"ע בְּקִשׁ וְקַבֵּל רָשִׁיוֹן מִיַּחַד לְהַגִּיעַ לְמִירוֹן, וְאָמַר:

כְּשֶׁאֲגִיעַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֶפְעַל כָּל מַה שְּׁצָרִיר. וְכֵן עָלָה לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל רִשְׁב"י. כְּשֶׁנִּכְנַס לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ לָקַח סֵפֶר הַזוֹהַר פָּתַח דָּף רִאשׁוֹן וְאָמַר: כָּאֵן כְּתוּב "סֵפֶר הַזוֹהַר מֵהַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רִשְׁב"י", וּפְרַשׁ: דֹּאס אִיז דִּי לַעֲכַטִּיגַע סֵפֶר "סֵפֶר הַזוֹהַר" וּוֹאס לַעֲרַנְט אוֹנִז "מֵהַתְּנָא" גַּעטִּלִּכִּקִּיט "הָאֱלוּקֵי" פּוֹן וּוּעַם? פּוֹן רִשְׁב"י, [תַּרְגוּם לְלִשָּׁה"ק: זֵה הַסֵּפֶר הַמוֹאֵר (הַזוֹהַר) שְׁמִלְמַד אוֹתָנוּ (מֵהַתְּנָא) אֶלְקוֹת, מִמִּי? מִרִשְׁב"י]. אַח"כֵּי נִגַּשׁ לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ נִשְׁקָ וְאָמַר: כִּבֵּר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הַרוֹצוֹת לְהַרַע לְיִשְׂרָאֵל. הִיאֵר עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דִבְקַתִּי בְּתַנָּא הַקְּדוּשׁ רִשְׁב"י. וְכִלְנֵי יוֹדְעִים עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ בַּמְּלַחְמָה זֶה. (שְׁהַלּוּמַד בְּסֵפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק מִתְּדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק, וְעֵינָן בְּסֵפֶר מְאוּרוֹת הַזוֹהַר).

מִכָּאֵן רוֹאִים כְּמָה גְדוֹל כַּח הַלּוּמַד בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְעוֹרָר וּמְפַעִיל וּמְמַשִּׁיךְ אֶת נִשְׁמַת הַרִשְׁב"י ע"ה מִמֶּשׁ כְּפִשׁוּטוֹ, לְרַחֵם עֲלֵינוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר יְכוֹל אֲנִי לְפִטֹר אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ מִן הַדִּין. וְאֶפִּילוֹ בְּדוֹרְנוֹ הַפְּשׁוּט.

יֵשׁ הֶרְבֵּה לְסִפְרָא אֲבָל הַזְּמַן קָצֵר, לִכֵּן נִסְפָּר רַק עַל קִצָּה הַמְּזוּלָּג:

כְּתוּב בְּפְרָשָׁה וּמִשָּׁה נִגַּשׁ אֵל הָעֶרְפֵּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹקִים (שְׁמוֹת כ יח): כְּתוּב בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן, שֶׁהָעֶרְפֵּל הֵם הַמְּנִיעוֹת, כְּשֶׁרוֹצִים לַעֲשׂוֹת אִיזָה מִצְוָה גְדוֹלָה יֵשׁ

מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת, אָבֵל לֹא צְרִיכִים לִפְחַד מִן הַמְּנִיעוֹת וְצְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַפְּחוֹת כִּי שֵׁם הוּא אֱלֹקִים. וַיֵּשׁ לְהֶאֱרִיךְ בְּזֶה, אָבֵל אֶסְפֵּר בְּקִצּוֹר.

לִפְנֵי 42 שָׁנָה לְעֶרְךָ רָאִיתִי כָּל סִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ בְּחֻמְשָׁה כְּרָפִים עִם נְקוּדוֹת יְפוֹת מְאֹד, דְּפוּס לִפְנֵי מְאֹה שָׁנָה לְעֶרְךָ מְאֹד יָפֵה, הַשְּׂתוּקָקֵתִי מְאֹד לְהַדְפִּיסוֹ כְּדִי שְׂיִהְיֶה קָל לְכָל אֶחָד לְגַרֵּס אֶת הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ, אָבֵל בְּקִשׁוֹ מִמֶּנּוּ \$300 וְזֶה הָיָה אֲזִי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, וְלֹא יִכְלַתִּי לְקַנּוֹת אֶת זֶה. הַלֵּב שְׁלִי כָּאֵב הַרְבֵּה זְמַן עַל זֶה שֶׁלֹּא זָכִיתִי לְקַנּוֹת וּלְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

וְאֲזִי הוֹצֵאנוּ לְאוֹר אֶת הַחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּפִרְשִׁיּוֹת בּוֹדְדוֹת [וְאֲזִי לֹא הָיָה בְּאַפְשָׁר בְּאַרְצָה"ב לְקַבֵּל חֵק לְיִשְׂרָאֵל] וְכָךְ לְכָל הַפְּחוֹת יִלְמְדוּ אֶת זֶה שֶׁל הַחֵק לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל הַחֵק, ב"ה זֶה עָשָׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל, עַד שֶׁרָאוּ אִיךָ שְׂאֲנָשִׁים הוֹלְכִים וּמְחַזְּקִים בְּטִלִּית שְׁלֵהֶם אֶת הַחֵק לְיִשְׂרָאֵל, וּב"ה הַחֵק נִכְנָס לְעַם יִשְׂרָאֵל, וְאַחַר כֵּן הִתְחִילוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַחֵק לְיִשְׂרָאֵל בְּגְדוּל, וְהַיּוֹם מְדַפְּסִים כְּבָר כָּל שָׁנָה לְעֶרְךָ שְׂמוֹנֶה אֲלָפִים סֻטִּים.

בְּשָׁנַת תַּשְׁמ"ג חֲשַׁבְתִּי שְׂצָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מְשֻׁהוּ שֶׁכָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יוּכְלוּ בְּקִלּוֹת לְלַמּוֹד זֹהָר הַקְּדוֹשׁ, הַחֲלֻטָּתִי שְׂכַדִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לִי מְנִיעוֹת מְאֲנָשִׁים וְשָׂאֵר דְּבָרִים, הַשְּׂפָרְתִי חֶדֶר בְּמֵאנְסִי, זֶה רְחוּק מִבְּאֵרָא פֶּאֶרְק שְׂגָרְתִי שֵׁם לְעֶרְךָ שְׁעָה וְחֻצִי נְסִיעָה כָּל דֶּרֶךְ.

הַשְּׂפָרְתִי מְכוֹנֶת צְלוּם וְהִתְחַלַּתִּי לְהַעֲתִיק מְאֲמָרִים מִכָּל הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ עַל עֵינַי תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמְאֲמָרִים שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ ע"ה, וְדַבְּרַתִּי עִם מְדַפְּסִים שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה קְלוּם רַק מֵה שְׂאֲנִי יִתֵּן לוֹ כָּל יוֹם, וְדַפְּסִים תַּכְּף וּמִיָּד עִם נְקוּדוֹת, וְעַבְדְּתִי בְּהַכְנֵת הַסֵּפֶר כָּל יוֹם לְעֶרְךָ 10-12 שְׁעוֹת, וּב"ה הַצְּלַחְתִּי בְּעַבְדוּתָהּ, [וְאֲזִי עוֹד לֹא הָיָה הַתּוֹכְנוֹת, רַק הַצְּטָרְכוֹ לְהַדְפִּיס הַכָּל מִחֻדָּשׁ].

מֵה עָשָׂה הַבַּעַל דְּבָר? הוּא שָׁבַר 4 מִחֻשְׁבִּים יְקָרִים, וְעַבְדוּתָהּ שְׁלִי שֶׁל חֻצִי שָׁנָה לְעֶרְךָ עִם הַרְבֵּה הוֹצָאוֹת וְלֹא יִכְלַתִּי לְהַדְפִּיס כְּלוּם, כִּי הַמְּדַפְּסִים עֲזַב אוֹתִי וְאָמַר כִּי הוּא לֹא מְסַגֵּל לְהִלָּחֵם עִם הַס"מ, שֶׁלֹּא רוֹצֵה בְּשׁוּם אִפְּן לְתַת לִי לַעֲשׂוֹת אֶת הַעַבְדוּתָהּ.

וְגַמְרַתִּי אֲזִי רַק סֵדֶר בְּרֵאשִׁית, וּשְׂמוֹת וַיִּקְרָא בְּמִדְבַר דְּבָרִים נְשָׂאֵר בְּאַמְצַע בְּלִי נְקוּדוֹת.

אֵל הָעֶרְפֶּל

ואחר שנים כל פעם שרק רציתי להוציא לאור אפילו סדר בראשית, נשבר המחשב.

ב"ה שעליתי לארץ חשבתני שזכות ארץ ישראל תעזור לי להתחיל עם העבודה, והתחלתי לעבוד, ונשברו המחשבים עוד הפעם. החלטתי שצריך הרבה תפלה להתפלל שאצליח, כי בלי תפילה לא הולך כלום.

לפני שני שנים נסעתי לצפת לפני ל"ג בעומר לקחתי שם דירה שרואים משם את ציון הרשב"י והחלטתי לעשות שלשה ימים תפלות שהשם יתברך יעזור לי שאוכל להצליח בעבודת הקודש של הזוה"ק.

שלשה ימים ולילות הייתי בתענית דבור וכל יום אמרתי שלשה פעמים תהלים והסתכלתי לעבר הציון של הרשב"י ובקשתי שאצליח בהפצת הזוה"ק. לקחתי את הימים הקדושים, זה היה יום לפני ל"ג בעומר ול"ג בעומר ויום אחרי ל"ג בעומר.

ואחר כך ב"ה התחיל הסייעתא דשמיא והתחלתי לסדר את הדרך היומי של הזוה"ק, אבל המניעות היו כל כך גדולות בכל האופנים, כל המדפיסים שעבדו איתנו נשברו להם כל המחשבים לא פעם ולא פעמים, והמכונות צלום נשברו, ומכונת צלום אחת חדשה הכי היקרה, שלחו 7 מכונות חדשות וכלם נשברו, הם אומרים שלא היה בהסטוריה דבר כזה ששבע מכונות חדשות נשברים. (ראה באריכות בספר "אל הערפל").

ועם כל המניעות האלו ה' עזר לנו שהגענו עד כה שב"ה הוצאנו לאור לערך רבע מליון עלונים ולערך 150 אלף תיקוני זוהר ואור הזוהר גדלי ישראל והזוהר וזוהר הקדוש ושאר ספרים שחלק מן העולם כאן כבר ראו את זה.

העקר שאני מספר את הספור שצריכים לדעת שכל דבר טוב ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבור על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו. אבל צריך לדעת כי כל מצוה לפי גודל המצוה יהיה הרבה מניעות, כמו שאנחנו רואים שמשנה רבינו נגש אל הערפל, זה המניעות שלא יכולים לראות, מדוע – מפני "אשר שם האלקים"

שָׁשׁ יֵשׁ אֱלֹקוֹת וְהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת לְכֵן יֵשׁ עֶרְפֵּל, אֲךָ מִשָּׁה נִגַּשׁ לֵאלֹהֵי פֶחַד וּבְטוֹחַ בְּעֶזְרֵי מַעַם ה'.

וּכְמוֹ שֶׁאֲנוּ נִזְקָקִים לְרַחֲמֵי שְׁמַיָא וְיֵשׁ כְּמַעַט אֶחָד וְחֻצֵי בִילִיאַן עֲרָבִים שְׁכַלְמֵם רוֹצִים לְחַסֵּל אֶת חֲמֵשׁ עָשָׂר מִלִּיאַן יְהוּדִים, וְלָכֵן אָנוּ בְטוֹחִים שָׁאֵם יִלְמְדוּ אֶת הַזְּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם רַק 12 דְּקוֹת, וְיִגְמְרוּ כָּל הַזְּוֹהַר בְּשָׁנָה אַחַת, בְּוּדָאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבַלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהַבְּטִיחַ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שֶׁבְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא.

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טִילְפֵן אֵלֵי לַפְנֵי שְׁבוּעִים שְׁעָשָׂה וְאֶרְגָן כְּבַר אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאֶחָד טִילְפֵן אֵלֵי בְּשָׁבוּעַ שְׁעָבַר שְׁרוּצָה לְאֶרְגָן אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר בְּסוּד הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְהַגְּאוּלָּה שְׁלִימָה. וּבְאַמַּת יֵשׁ לִי תִכְנִית קִלְהָ אֵיךְ שֶׁיִּכְוֹלִים בְּקַל לְאֶרְגָן הַשִּׁיעוּרֵי זוֹהַר בְּאֶלְפִים וּרְבֻבוֹת, וּמִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּךְ יִתְקַשְׂרוּ אֵלֵינוּ.

עֲנֵךְ כְּפוּל וְשִׁמְחָה מְרוּבָה לְחִזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמַאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעַל הַזְּוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחִרְתוּ עַל דְּגְלֵיהֶם "בְּלִתֵּי לַד' לְבַדוֹ" (רְאָה בְּסִפְרֵי הַרְמַח"ל וְהַזְּוֹהַר) וּבְדִגְלֵי הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עֲרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרִיעִים בְּקוּל חוּצָב לְהַבוֹת אֵשׁ "מִי לַד' אֵלֵי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְפִלִיטָה שֶׁיִּשְׁנֶם עַדִּין בְּדוֹרְנוּ דוֹר עֲקֵבָתָא דְּמְשִׁיחָא הַחֲפָצִים בְּאַמַּת לְהַתְקַרֵּב לְרִשְׁבֵּי זֵי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעֻלִים לְהַקִּים שִׁיעוּרִים בְּאֶרֶץ, וּבְכָל הָעוֹלָם כּוּלוֹ, וְהַמוֹנֵי יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, פּוֹעֵם בְּלִבָּם זִיקַת יְהוּדִי, וְנִמְשָׁכִים בְּעֻבוֹתוֹת אַהֲבָה אַחֲרֵיהֶם לְרַגֵּל הַהֲפָרָה כִּי הָאֲמַת נִר לְרַגְלָם.

ב"ה שְׁרוּאִים הֵנִי רַבְרָבִי יִקְרִי מֵאַחֲרֵינוּ בְּנֵי שִׁיּוּדְעִים הֵיטֵב אֶת מֵאֲמֹר קְהֵלַת "הַבֵּל הַבָּלִים אֲמַר קְהֵלַת הַכָּל הַבֵּל" - וּמִחֵם הַבְּהִיר וְצִלּוּל לְדַעַת שְׁכָל הָעוּהָ "זֵ" "הַבֵּל אֵין בָּם מוֹעִיל" - וְהַעֲקָר הָאֲמַתִּי הוּא - לְזִכּוֹת אֶת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל כְּמָה שִׁיּוּתֵר, וְלְזִכּוֹת עַל יְדֵיהֶם בְּשִׁפְעַ אֹר אֱלוֹקֵי (עֵיין גַּמ' סְנֵהֲדָרִין צ"ט)

כְּמָה מְפַעִים וּמְחַזְקֵם לְהַכִּירָם בְּמֵלֵא הוֹדֵם וְתַפְאָרְתָם, אֲשֶׁר יֵשׁ מֵהֶם שְׁקֵנוּ מֵאוֹת וְיֵשׁ אֶלְפִים שֶׁל סְטִים - לְחִלּוּקָה חֲנָם - מְפַנֵּי שִׁיּוּדְעִים עֶרְךָ שֶׁל שְׁעָה תוֹרָה בְּעוּהָ "ז" - וּבְפִרְט לִימוּד הַזְּוֹהַר"ק שְׁמוּכָפֵל לְאֶלְפִים וְלְרַבֻּבוֹת

תַּתְאָר לְכֶם אֵיזָה זְכוּת גְּדוּלָּה יֵשׁ לָהֶם, וְכָל אֶחָד יְכוּל לְזִכּוֹת בְּקִלוֹת לְזִכּוֹת הָאֵלוֹ: בְּחַמְשָׁה שְׁקֵלִים לְסִפְר - אֶתְהָ קוּנָה 101 סְפָרִים בְּסִךְ 505 ש"ח, - אֲשֶׁר לְמָה נִחְשָׁב! - הוּי מְחַשֵּׁב שְׁכָר מַצּוּהַ כְּנֶגֶד הַפְּסָדָה. - בֵּא וְרְאָה אֶתְהָ מִחֲלַק 101

אֵל הָעֶרְפֶּל

יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבות נבראים מכח זה. – בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זזה"ק – אשר ערכו שנה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול לפי הברן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים)) – וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תקפיל במאה יהודים – האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לך.

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפו"ש, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זוהר ותקוני זוהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובגודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ומליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. – נו יש עוד מה לחשוב, - צריך רק לקיים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנוול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח איך לבד מטהר ומזדכך, ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזזה"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקיימו בעצמם "בוזו כסף בוזו זהב" - כי מה נחשב כסף וזהב – כנגד הצער של שכינתא בגלותא, ומה גם שעי"ז נשרפים הקלפות ומתבטלים הגזרות, - והעולם מכין עצמו לגאלה השלימה, כמו שהבטיח משה רבינו לרשב"י – "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי". ובזכות מזכי הרבים ישפע שפע רב בכל העולמות ונזכה להבטחות הגדולות של הרשב"י (בזהר תרומה קכ"ח): –

אמר רבי שמעון בן יוחאי זיע"א: מעיד אני עלי שמים וארץ, שכל המזכה את הרבים [בהפצת הזהר הקדוש] מתעלה בשלש מעלות, מה שאין כל אדם זוכה לזה - כופה את מלכות הרשעה. - עושה נחת רוח ועלוי להשם ותברך. - מעמיד את כל העולם שלא יחרב, ומרבה שלום.

ועל זה מבטיח לו הרשב"י: זוכה לראות בנים לבניו. - זוכה לעשירות בעולם הזה. - זוכה לעולם הבא. - אין שום אחד שיכול להזיק ולהרע לו. - נכנס לשנים עשר שערי גן עדן – ואין מוחה בידו. - משפיעים עליו שפע ברכה והצלחה לו בכל ענינים לו ולזרעו עד סוף כל הדורות. - הקדוש ברוך הוא והרשב"י מברכים אותם בכל הברכות שנתברך בהם אברהם אבינו, שגם הוא קרב את כולם להקדוש ברוך

הוא. - הקדוש ברוך הוא קורא לארבע מחנות מלאכים עליונים ומלואים אותו, ונכנס לשבעים עולמות גנוזים (גימטריא "סוד"), שלא זוכה בהם שום אדם אחר – ומיחדים רק לו.

ונספר ספור נורא מגדל הזכות של מצכי הרבים:

הַמְצָה אֶת הַרְבִּים הוּא הַיַּחְסוֹן הַכִּי הַגָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בספר שמח משה עה"ת בהקדמה בקו' תהלה למשה דף י"א ע"ב וזל"ק: מבוואר בזוהר תרומה דף קכ"ח ע"ב ההוא זכאה בעי למרדך בטר חיבא וכו' בגין דחשב לי' כאלו הוא ברא לי' ודא איהו שבחא דיסתלק בי' יקרא דקב"ה יתיר משבחא אחרא וכו' ועל דא באהרן ורבים השיב מעון וכתוב בריתי היתה אתו החיים והשלום ועיי"ש בד' קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ו שקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה ע"כ.

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

**מורי ורבותי! מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר
להפיץ את שיעורי הזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.**

הרשב"י והרמח"ל פותבים:

**כי הזהר הקדוש הוא כמו תיבת נח⁴ שאלו שילמדו וינצלו מחבלי משיח
בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו,
בנח וסגלת⁵ למוד הזהר הקדוש**

4 ספר הזהר הוא כתבת נח שנתכנסו בה שנים מעיר ושבע ממלכותא. והמשכילים יזהירו בזהר הרקיע. אלין אינון דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, דאיהו כתיבת נח, דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. דבהון יתקיים (שמות א) כל הבן היולד היאורה תשליכוהו. ודא אורה דספרא דא. (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא)

הרמח"ל זי"ע לא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל, אלא בלמוד "הזהר הקדוש" ברצף ללא הפסק, שבכח "הזהר הקדוש" לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים. כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצילן.

רבנו משה חיים לוצאטו זי"ע, בעל ה"מסלת ישירים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד..."

בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת ונצל ונמצא שבריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, שבסודה נעשה הזהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים, ואז נחשב זה לבריחה פללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה, וזהו שאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכוון כי הלך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל..."

כל מי שיתדבק בזהר הקדוש בורח מן הסטרא אחרא, וינצל מחבלי משיח והאמת, כי ספר הזהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) זי"ע, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה, ואודיעך מה תועלת נמצא בזה, והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח.

5 הגאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדשה הזו, ואשרי הזוכה בה" דברי השל"ה הקדוש: "הנה מבאר מפאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר

הַנְּבִיא יִשְׁעִיָּה אֹמֵר: (פְּרָק מֵא יד-טו) **אֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב מֵתֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי עֲזַרְתִּיךָ נָאִם ה'** וְגֹאֲלֶךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה שְׂמִתִּיךָ לְמוֹרֵג חֲרוֹץ חֲדָשׁ בַּעַל פִּיפִיּוֹת תִּדְוֹשׁ הָרִים וְתִדַּק וּגְבָעוֹת כַּמֶּץ תִּשִּׂים: וּבִתְרַגּוּם יוֹנְתָן בִּיָּאֵר: לֹא תִדְחֲלוּן שְׁבֻטֵי־אֵי דְבֵית יַעֲקֹב זָרְעִיתָא דְיִשְׂרָאֵל, מִימְרֵי בְּסַעֲדָכוֹן אָמַר ה' וּפְרִיקְכוֹן קִדְיִשָּׂא דְיִשְׂרָאֵל: וּבִרְד"ק בִּיָּאֵר: אֵל תִּירָאֵי תוֹלַעַת יַעֲקֹב - לְפִי שְׁהֵם חֲלָשִׁים בְּגִלוֹת פְּתוֹלַעַת, וְיִלְמְדֵנוּ לְמָה נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹלַעַת, לוֹמַר לָךְ מַה תוֹלַעַת זֹו אֵינָהּ מִכָּה אֶת הָאֲרָזִים אֲלֵא בְּפָה, וְהִיא רַכָּה וּמִכָּה אֶת הַקֶּשֶׁה, כִּן יִשְׂרָאֵל כָּל כַּחַם בְּתַפְלָה, וּמִכִּים רִשְׁעֵי הָעוֹלָם שְׁהֵם חֲזָקִים כְּאֲרָזִים וְנִמְשְׁלִים בָּהֶם שְׁנֵאֲמַר אֲרִז בְּלִבְנוֹן.

הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב

אֵין כַּחַם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֲלֵא בְּפִיהֶם

בִּידְנֵנוּ כַּח אֲדִיר, לְנַצַּח אֶת הָאוֹיֵב, לְתֵת אֶת הַמַּנְפָּה הָרִאשׁוֹנָה!

לוֹמְדֵי הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ נוֹתְנִים אֶת הַמַּנְפָּה הָרִאשׁוֹנָה!

זֶה תִּהְיֶה סֵבֶה קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֵר וּבְגִינָה "וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׂבֻכּוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, בְּשֵׁם שְׁלֹא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצִרָף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּיִּלָּה, כִּן הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה לֹא יִהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שִׁיזְכּוּ לְתוֹסַפַּת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל וְתִפְרָף, וְאֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה בָּהּ" (עֲשֵׂרָה מְאֻמְרוֹת מֵאֲמֵר רִאשׁוֹן, שְׁנֵי לִוְחוֹת הַבְּרִית).

כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת - וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גוֹם, כִּי אֲנִי אֲלַמֵּא נְתִישֵׁר חִילֵי הִיִּתִי קוֹבַע דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין כַּחַם לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אַחַד בְּמִקְוָמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קֶשֶׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמוֹח"ל ז"ע אֲשֶׁר הִיָּה בְּקֵי עֲצוּם בְּכָל מַכְמֻנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מִצָּא עֵצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסִפְר הַזֶּהֱר בְּרַצְף לְלֵא הַפֶּסֶק, שְׂבֻכַח הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סִפְר הַזֶּהֱר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקִרְבַּ הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמֵינֵם. (אֲגֵרַת הַרְמוֹח"ל - מְאֻרוֹת הַזֶּהֱר).

הַצָּבָא מִתְפַּנְנִים לְהַחְזִיר "מִכָּה שְׁנִיָּה" לְאִירֹן עַל יְדֵי צוֹלְלוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂפָבֵר הַשְּׁלִימוֹ עִם הַעֲבָדָה, שִׁתְּהִיָּה זֶה אִירֹן שִׁתְּתֵן אֶת "הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה" – פְּצָצָה גְרַעֲיִנִית לְיִשְׂרָאֵל [ח"ו], (וְהַצָּבָא מְשַׁעֵר שֶׁזֶה עָלוּל לְגַבוֹת בְּמַלְיוֹן נַפְשׁ רַחֲמָנָא לִיצְלָן).

הַמְדִינָה בְּבֵר הַשְּׁלִימָה עִם הַמִּצָּב!

אֲנַחְנוּ לֹא מְשַׁלְּמִים עִם הַמִּצָּב הַזֶּה!

וְנִהְפֹךְ הוּא! אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשׁוֹנְאֵיהֶם!

אֲנַחְנוּ נִתֵּן אֶת "הַמִּכָּה הָרִאשׁוֹנָה"!

"נִקְהָלוּ הַיְהוּדִים בְּעֲרִיָּהֶם בְּכָל מְדִינֹת הַמְּלָךְ" ... לְלַמּוֹד זֹהוּ הַקְּדוּשׁ "וְאִישׁ לֹא עָמַד לְפָנֵיהֶם כִּי נָפַל פְּחָדָם עַל כָּל הָעַמִּים" (אֶסְתֵּר פָּרָק ט ב).

אֲנַחְנוּ יְכוּלִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ לְסַיֵּם אֶת כָּל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ וְאֶפִּילוֹ מִסְפָּר פְּעָמִים, וְכֵן נִמְנַע אֶת הָאֶסוֹן וְנִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. – וְכֵן אוֹמֵר מֹשֶׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשָּׁלוֹם לְרַשָּׁב"י זי"ע בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ (פְּרִשְׁתׁ נִשְׂא דָף כ"ד), "בְּהֵאֵי תַבְּוֹרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֵּהר יִפְקוֹן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". [בְּאוּר הַדְּבָרִים: בְּזִכּוֹת הַחֲבוּר שִׁלְךָ, סֵפֶר הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ, יִצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים לְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְלֹא צַעַר חֲבָלֵי מְשִׁיחַ!]

בִּיצַד זֶה אֶפְשָׁרִי?

הָאֵם יְכוּלִים לְיִישׂם זֹאת?

אֲבָן, אֶפְשָׁר וְאֶפְשָׁר!

בְּתַכְנִיַת קִלְיָה וּמִתְאִימָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד!

שְׁלֹא תִגִּידוּ לֹא יָדְעָנוּ!

שְׁלֹא תֹאמְרוּ לֹא יָכְלָנוּ!

בְּיָדְנוּ הַדְּבָר, וְחוּב קְדוּשׁ הוּא לָנוּ!

מִי לֵה' אֱלֹהֵי!

מסלול יהלום: אם יש בידכם להשפיע על 1000 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. – למוד 7-6 דפים לאחד, אךף כ-12 דקות – אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-12 דקות בלבד – ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול זהב: אם יש בידכם להשפיע על 500 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון ישיבות כוללים בתי כנסיות, קהלות הקדש, אפשר לצרף כמה ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. – למוד 12 דפים לאחד, אךף כ-24 דקות – אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, כ-24 דקות בלבד – ויכולו בשנה אחת לעשות 1000 סיומי זהר הקדוש.

מסלול א: אם יש בידכם להשפיע על 354 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. – למוד 7-6 דפים לאחד, לוקח לא יותר מ-12 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 12 דקות בלבד!

מסלול ב: אם יש בידכם להשפיע על 177 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. – למוד 14-12 דפים, לוקח לא יותר מ 24 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 24 דקות בלבד!

מסלול ג: אם יש בידכם להשפיע על 118 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. – למוד 20-18 דפים, לוקח לא יותר מ 36 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 36 דקות בלבד!

מסלול ד: אם יש בידכם להשפיע על 89 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל-354 ימים לשנה. – למוד 28-24 דפים, לוקח לא יותר מ 48 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 48 דקות בלבד!

מסלול ה: אם יש בידכם להשפיע על 45 אנשים שלומדים בסביבתכם באפן קבוע וכגון בית המדרש, ישיבה, או כמה בתי – מדרש ביחוד ללמוד על פי סדר זהר היומי מחלק ל 354 ימים לשנה. – למוד לצרף 52 דפים, לוקח לא יותר מ 96 דקות, אפשר להתחיל ולסיים את כל ספר הזהר הקדוש בבת אחת, ב 96 דקות בלבד!

הקובץ ה"ה הקדים לנו רפואה למפה ושילח לנו את הרשב"י להצילנו מכל גזרות קשות ורעות.

עורו ישינים מתרדמתכם! עם ישראל זקוק להציל מהמבול הנורא!

וזאת אפשר רק על ידי: "תיבת נח" שהוא "זהר הקדוש"

אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִדְעֵנוּ! - אֵל תִּגִּידוּ לֹא יִכְלֵנוּ!

לְמִזְהִיר וְלַנְּזָהָר שְׁלוֹמִים תֵּן כְּמִי נְהָר!

הַיֵּצֵר הָרַע יוֹדֵעַ בְּנוֹדָאוֹת, שֶׁעַל יְדֵי לִימוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, הוּא נִדְחָה מִן הָעוֹלָם וּמִתְבַּטֵּל שְׁלֵטוֹנוֹ, וְזוֹהִי הַמְּלַחְמָה הָאַחֲרוֹנָה שְׁלוֹ. עַל כֵּן הוּא מִתְאַמֵּץ לְהַחֲדִיר מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל שָׁטוֹת וְהֶבֶל, הַפֶּךָ הָאֲמֶת מִמֶּשׁ.

עַל כֵּן זְהִירוֹת סִכְנָה! לֹא לְפוֹל בְּרִשְׁתַּי הַיֵּצֵר! כְּדָאֵמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחֲמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן יֵצֵר הָרַע מִסִּיתוֹ לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמַעֲיֵד עֲלָיו לְעוֹלָם הַבָּא, מֵהַ יַעֲשֶׂה וְיִנְצֵל: תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל אִם פָּגַע בְּךָ מִנּוֹל זֶה מִשְׁכַּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ, וְכוּ'... (סִכְהַ דְּרַף נב:).

וּבְזַכַּתְכֶם יִתְקַיֵּים בְּנוֹ הַכְּתוּב: (שְׁמוֹת פֶּרֶק טו פ' טז-יח) תִּפְּלָ עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד בְּגִדְל זְרוּעָךְ יִדְמוּ כְּאֵבָן עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה' עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיִתָּה: תִּבְאָמוּ וְתִטְעָמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פְּעֻלָּתָה ה' מִקִּדְשׁ אֲדֹנָי כִּי כֹנְנֵנוּ יְדִידָה: (יח) ה' יִמְלֹךְ לְעֵלְם וְעַד: בב"א.

וְהַזְהִרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרָה וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדְּרֹךְ יִלְכוּ בָּהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ: וְאֶתָה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאִי אֱלֹקִים אֲנָשֵׁי אֲמֶת שְׂנְאֵי בָצַע וְשִׁמְתָה עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים שְׂרֵי מְאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת: (שְׁמוֹת פֶּרֶק יח כ-כא).

אֲנוּ מִתְאַדְּוֲנִים לְמִנּוֹת שְׂרֵי אֱלֹפִים, שְׂרֵי מְאוֹת, שְׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת, לְאַחַד אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּלִימוּד הַזּוֹהַר"ק, וְלַעֲשׂוֹת סִיּוּמִים מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, [לְפִי הַזּוֹהַר הַיּוֹמִי הַמְּחוּלָּק ל 354 יוֹם 6-7 דְּפִים לְיוֹם] לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל.

נָא לְמִלְאוֹת הַשְּׁמוֹת, וְלַחֲלַק אֶת סֵדֵר הַלִּימוּד לְפִי הַטּוֹפָס הַמְּחֻלָּקִים.

בחג השבועות - בו נפתחו לפני בני ישראל השמים ושמי השמים, ו"אתה הראית לדעת כי ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", וכל העם זכה למראות אלוקים ולמדרגת נבואה, ושמע את הקול מדבר אליו מתוך האש הגדולה - יום זה מסוגל לקניית אמונה מושרשת ובהירה, להשגות מרוממות ולמתן תורה, לקבל על עצמו לסיים כל הזוהר בתוך השנה, ועל ידי ישיג את נגלות התורה גם כן.

מר"ן החיד"א זצ"ל מבאר לנו כי לימים שמר"ח סיון ועד לחג השבועות הבא עלינו לטובה, יש סגולה מיוחדת, שראוי ורצוי לנצלה. שכן בר"ח באו בני"י למדבר סיני "ויוחן שם ישראל נגד ההר", ופירש רש"י: **כאיש אחד, בלב אחד**. ומיני אז מסוגלים ימים אלו לקניית אחדות בעם ישראל- לשלום בית של קיימא, להתקרבות ושותפות אמת במשפחה, להשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם, לאהבת רעים ומתיחת קו על יריבויות נושנות, ולפיוס בין פלגי העם לכל שבטיו ועדותיו: **"כאיש אחד בלב אחד!"**

זה הזמן לניצול רוח האחוה המושפעת ממרום, ומרן החיד"א זצ"ל מבטיח כי מי שיעשה בימים אלו צעד לקראת השלום והאחוה, יסייעו לו מן השמים בכפל כפליים!

וזאת נזכור מאמר חז"ל על הפסוק בתרי עשר (הושע פרק ד יז) חָבוּר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הֵנַח לוֹ. ובמסכת דרך ארץ זוטא (פרק תשיעי), וכן היה רבי אלעזר הקפר אומר [אהוב את] השלום ושנא את המחלוקת גדול השלום שאפילו עובדים עבודת אלילים ויש שלום ביניהן, כביכול אין שכינה יכולה לנגוע בהן, שנאמר (הושע ד) חָבוּר עֲצָבִים אֶפְרָיִם הֵנַח לוֹ.⁶

(6) ובמסכת כלה (פרק שמיני): אמר לך ר' יוחנן האי הקב"ה הוא דקאמר הכי, אותי עזבו, מה טעם דתורת לא שמרו, הא אילו תורת שמרו, אותי לא עזבו, ואי משום דקא מקשית בית שני שאני שנאת

על אחת כמה וכמה שהאחדות היא בדברים שבקדשה בלימוד הזוהר הקדוש שעל ידו מתאחדים כל עם ישראל כאיש אחד בלב אחד. השי"ת יזכנו בזכות כל עם ישראל מכל פלגי העם לכל שבטיו ועדותיו: שהתאחדו "כאיש אחד בלב אחד" ללימוד הזוה"ק, יעזור ויתן השי"ת, שנזכה בקרוב ממש להבטחת הרשב"י "בדא יפקון מן גלותא" וביחד עם כלל ישראל נזכה בברכת אריכות ימים ושנים טובים ומתוקנים בקבלת פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

צדיק בא לעיר

הכינו לקראת העצרת המרכזית לכבוד חג השבועות זמן מתן תורתנו, שיערך אי"ה, ביום שני ד' סיון ה'תש"ע (17 במאי). אורח הכבוד מבית שמש עיר התורה והחסידות (לשעבר ברוקלין, ניו-יורק), יהיה כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א - הגה"צ רבי שלום יהודה גראס שליט"א, נין ונכד לצדיק, הרה"ק רבי אורי (השרף) מסטרליסק זי"ע. הרבי מהאלמין יאציל מברכותיו הקדושות על באי הכינוס. הכניסה חופשית, עזרת נשים פתוחה!

חנם דחמיר טפי מעבודה זרה, ומנא לן דכתיב, חבור עצבים אפרים הנח לו בזמן שהם מתחברין ואפילו לעצביהם הנח להם.

קֶץ הַגְּאֵלָה הָאַחֲרוֹן [בְּעֵתָהּ] לְפִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּסֵפֶר הַזֹּהַר הַקְדוּשׁ סוּף שְׁנַת תַּשַּׁע"ב

הַזֹּהַר מְדַבֵּר עַל קֶץ דְּבַעְתָּהּ, שְׁמַשִּׁיחַ חַיִּב לְבֹא מִצַּד שֶׁהֵגִיעַ הַזְּמַן, וְהַקֶּץ הוּא תְּהִלָּתוֹ שֶׁל מֵאָה שָׁנָה כְּפִי שְׁמַבְאָר. וְאַנּוּ מֵאַמִּינִים בְּאַמּוּנָה שְׁלֵמָה שְׂאֵם עִם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ, תְּבֹא הַגְּאֵלָה מִיָּד, כְּמַעֲנֵה הַמְּשִׁיחַ לְרִיב"ל "הַיּוֹם אִם בְּקִלּוֹ תִשְׁמַעוּ".

[לְשׁוֹן הַזֹּהַר פְּרֻשֶׁת וַיֵּרָא דָף קִיט ע"א. הַהֲעֵרוֹת עַל פִּי מְפָרְשֵׁי הַזֹּהַר וְהַקְדָּמוֹת סִפְרֵי יָם הַחֲכָמָה' מֵהַגְּאוֹן הַמְּקַבֵּל הַגְּרִי"מ מוֹרְגֵנְשֶׁטְרֵן שְׁלִיט"א עִם קֶצֶת תּוֹסֶפֶת].

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, "וְזִכְרְתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב", מֵלֵא בּוֹא"ו אַמְאִי, אֶלֶּא בְּתָרִין סִטְרִין אִיהוּ רְזָא דְחֲכָמְתָא, חֲדָא דְאִיהוּ רְזָא דְרִגְא דְחֲכָמְתָא, אֶתְר דְּשָׂרִי בַּה יַעֲקֹב, אֲבַל הָאִי קְרָא עַל גְּלוּתָא דְיִשְׂרָאֵל אֶתְמַר, דְּכַד אַנּוּן גּוּ גְלוּתָא, הַהוּא זְמַנָּא דִּיתְפַּקְדוֹן בֵּית יַעֲקֹב יִתְפַּקְדוֹן בְּרִזָּא דּוֹא"ו, וְאִיהוּ בְּאַלְף שְׁתִּיתָאָה. וּפְקִידָה בְּרִזָּא דּוֹא"ו, שִׁית רַגְעֵי וּפְלַג עֲדוֹן, וּבְזַמְנָא דְשִׁתִּין שְׁנִין לְעַבּוּרָא דְדָשָׂא בְּאַלְף שְׁתִּיתָאָה, יָקִים אֶלֶּה שְׁמִיא פְקִידוֹ לְבֵרְתָהּ דְיַעֲקֹב.

[הַזֹּהַר מְדַבֵּר עַל תְּהִלָּתוֹ שֶׁל גְּאֵלָה בְּעֵתָהּ שְׁנַמְשָׁךְ מֵאָה שָׁנָה, כְּאֲשֶׁר שִׁשִּׁים הַשָּׁנִים הֵרָאוּ שׁוֹנוֹת נִקְרָאוֹת **עַבּוּרָא דְדָשָׂא** שֶׁהִיא דִּלֶּת הַמְּסֻתּוֹבֶבֶת עַל צִירָה בְּסוּד מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שְׁפוֹתַח אֶת הַשֶּׁפַע וְסוּגֵר. לְפִי הַקְדָּמוֹת סִפְרֵי יָם הַחֲכָמָה', הַתְּחִילוֹ מֵאָה הַשָּׁנִים בְּשְׁנַת ת"ש שֶׁאֵז הַתְּחִילוֹ מֵאָה שָׁנִים חֲדָשׁוֹת מִבְּרִיאַת הָעוֹלָם, וּפְרָצָה הַשּׂוֹאָה שְׁבָה סִימּוֹ אֶת בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת בָּהֶם עִם יִשְׂרָאֵל חֲנָה בְּרַב שְׁנוֹת גְּלוּתָם, כְּפִי שְׂרוּאִים שְׁבָרַב הַמְּקוֹמוֹת כְּמַעַט לֹא נִשְׂאָרוּ יְהוּדִים. וְכֵן יְהוּדוֹת הַמְּזוּרָח יִצְאָה מֵהָאֲרָצוֹת בָּהֶם חֲנּוּ הַיְהוּדִים בְּרַב שְׁנוֹת גְּלוּתָם. כָּל זֶה שִׁיךְ לְתַקּוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁתְּפַקִּידוֹ לְסִימֵי אֶת הַבְּרוּרִים בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. וּבְמַקְבִּיל הַתְּחִילָה בַּתְּחִלַּת הַמֵּאָה תְּנוּפָה גְדוֹלָה בְּבְנִית אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בֵּין עַל יְדֵי יְהוּדִים, וּבֵין עַל יְדֵי עַרְבִים שְׂבוּנִים כְּבִיכּוֹל לְעַצְמָם, וּבְרוּר לְכָל שְׁכָל זֶה מֵיַעַד עַבּוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁיָּשׁוּבוּ לְאֶרֶץ בְּקָרוֹב. כָּל זֶה שִׁיךְ לְתַקּוּפַת מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁתְּפַקִּידוֹ לְהַכִּין אֶת הַכֹּלִים הַגְּשָׁמִיִּים לְקַבֵּל אֶת אוֹרוֹת הַגְּאֵלָה. וְהַכְּנָה לְגְאֵלָה אִינָה אֶתְחַלְתָּא דְגְאֵלָה כְּפִי שִׁטְעוּ אַחֲרֵים, כְּמוֹ שֶׁצַּחְצוּחַ הַמְּנַעְלִים לְשִׁבְתָּ אִינוּ אֶתְחַלְתָּא דְשִׁבְתָּ, וְאִין כָּאֵן הַמְּקוֹם לְהֶאֱרִיךְ.

[אִין כָּאֵן כּוֹנֵה לְהַכְּנֵס לְעַנְיָן זְהוּתוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁהוּא אֶחָד מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר אוֹ כְּמָה מֵהֶם, שְׂדוּאָגִים לְפַעַל בְּרוּחָנוּיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת אֶת כָּל הָעַנְיָנִים שֶׁהִזְכְּרָנוּ וְעוֹד רַבּוֹת שְׁלֵא הִזְכְּרָנוּ].

וּמֵהֵוּא זְמַנָּא עַד דִּיֵּהָא לֵה זְכִירָה שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא, וּמֵהֵוּא זְמַנָּא שִׁית שְׁנִין וּפְלַגָּא אַחֲרָנִין, וְיִזְדוּגוֹן כְּלֵהוֹן עַמְמִיא עַל בְּרִיתָהּ דְיַעֲקֹב לְאֶדְחִיא לֵה מַעְלָמָא, וְעַל הַהוּא זְמַנָּא פְתִיב "וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשַׁע".

[כאן מדבר הזהר על שתי תקופות נוספות של שש וחצי שנים כל אחת, שלפי ים החכמה' התכלית של תקופות אלו היא לחבר משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, בהתפשטות למוד פנימיות התורה בקרב ישראל, ורובי לומדי התורה בכל אתר ואתר בסוד צמח דוד. כמו כן מצין הזהר שסמוך לגמר השבעים ושלש יתעוררו אמות העולם נגד ירושלים ותהיה "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע", מה שלצערנו כבר רואים ביימינו שארה"ב יוצאת נגד ירושלים היל"ת].

בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתכנשון לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא בריה הוא יתער עליהו אשא וברדא ואבני אלגביש ויתאבדון מעלמא. בר אנון מלכין דלא ימטון לתמן, ויהדרון לאגחא קרבין אחרנין, ומההוא זמנא מלכא משיחא יתער בכל עלמא, ויתכנשון עמה כמה עמין וכמה חילין מפל סיפי עלמא, וכל בני ישראל יתכנשון בכל אנון אתרי. עד דאשתלימו אנון שנין למאה, כדין וא"ו יתחבר בה"א, וכדין "והביאו את כל אחיכם מפל הגוים מנחה ליהו"ה וגו'". ובני ישמעאל זמינין בההוא זמנא לאתערא עליהון עם כל עמין דעלמא למיתי על ירושלים, דכתיב "ואספתי את כל הגוים אל ירושלים למלחמה וגו'", וכתיב "יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהו"ה ועל משיחו", וכתיב "יושב בשמים ישחק יהו"ה ילעג למו". לבתר וא"ו זעירא יתער, לאתחברא ולחדשא נשמתין דהו עתיקין, בגין לחדתא עלמא, כמה דכתיב "ישמח יהו"ה במעשיו", וכתיב "יהי כבוד יהו"ה לעולם", לאתחברא כדקא יאות. "ישמח יהו"ה במעשיו", לנחתא לון לעלמא, ולמהוי כלהון ברין חדתין, לחברא עלמין כלהו כחד.

[כאן מדבר הזהר על עשרים ושבע השנים עד סוף המאה, שבשנת השבעים ושלש תתחיל המלחמה בפועל על ירושלים והקב"ה ימטיר על אמות העולם אבני אלגביש, ותתחיל תקופה של משיח בן דוד שיתעורר להלחם מלחמות ה', ומלחמות אלו תמשכנה עשרים ושבע שנים עד סוף המאה, ואז יהיה היחוד השלם וקבוצ גליות השלם.]

[כמו כן שמעתי מהרה"ג ר' אברהם מנדלזון שליט"א בשם חמיו הרב זילברמן זצ"ל מהרבע היהודי שיש להם מסורת מהג"א על שנת תשע"ב כשנת קץ, היוצאת מפסוקי שירת האזינו. וכן מובא בשם ראש ישיבת מיר הגרא"י פינקל זצ"ל, הובא בהקדמת הספר תמר דבורה שנדפס בשנחאי בשנת תש"ה, שבשנת ת"ש כשפרצה השואה התחילה תקופת גאולה בעיתה.] (מתוך ספר "סוד החשמ"ל")

לְנִדְבֵי עִם מַחְזִיקֵי מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה דִּי בְכָל אֶתֶר וְאֶתֶר!

”בְּהַתְנַדֵּב עִם בְּרִכּוֹ ה'” – נַעַם ה' עֲלֵיכֶם.

כָּל סוֹחֵר וְכָל עֲשִׂיר יוֹדֵעַ שְׂפָדֵי לַהֲיוֹת שְׂתָף לְעֶסֶק, עָלָיו לְבַדּוֹק אֶת כְּדַאֲיוֹתוֹ שֶׁל הָעֶסֶק, הָאֵם הָעֶסֶק יִנִּיב תְּשׂוּאוֹת כְּדַאֲיוֹת? הָאֵם יִרְוִיחַ מִהֶעֱנִיךְ? הָאֵם יֵצֵא בִּיתְרָה? כְּדִי שְׁחַס וְשָׁלוֹם לֹא יִפְסִיד בְּעֶסֶק וְלֹא יִפּוֹל בַּפֶּחַ.

אוֹמֵר הַחֶפֶץ חַיִּים: כְּשֶׁם שֶׁהָאָדָם נוֹהֵג בְּגִשְׁמִיּוֹת כֵּן עָלָיו לְנַהֵג בְּרוּחָנִיּוֹת, וְעָלָיו לְבַדּוֹק הֵיטֵב הֵיכֵן מִשְׁקִיעַ אֶת מְנִיּוֹתָיו, שְׁלֹא יִנִּיחַ כֶּסֶפוֹ עַל קֶרֶן הַצְּבִי, אֲמָנָם הַנֶּף מַחְזִיק מוֹסְדוֹת הַתּוֹרָה, וְזִכְיוֹת הַלּוֹמְדִים גְּזֻקָּפִים לְחֻשְׁבוֹנָה, אֲבָל הַנֶּף יָכוֹל לְהַרְוִיחַ הַרְבֵּה יוֹתֵר, הַנֶּף יָכוֹל לְהַכְפִּיל בְּאֲלָפֵי אֲלָפִים אֶת זְכוּיֹתָיָהּ, הַנֶּף יָכוֹל בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן וּבְאוֹתוֹ הַכֶּסֶף לְצַבֵּר עוֹד יוֹתֵר זְכוּיֹת.

וּבִמָּה דְבָרִים אֲמוּרִים? – יוֹדֵעַ גְּדֹל הַחַיּוּב וְגְדֹל הַשְּׂכָר לְמִי שְׁלוֹמֵד הַקְּבֵלָה, כִּי לְמוֹד הַזֶּהֱרַר בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עֲלֵמִין, וְכָל שְׂכֵן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעַת אַחַת מֵהַ שְׁלֹא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה (לְשׁוֹן הַכֶּסֶף מְלָה, תִּקּוּנֵי זֶהֱרַר מ"ג). וְלְמִי שְׁלֹא יוֹדֵעַ וּמִבִּין בְּקְבֵלָה, עוֹלָה לְמוֹד הַזֶּהֱרַר הַקְּדוּשׁ אֲפֵלוֹ בְּגִירְסָא, לְעֶרֶף לְמוֹד הַקְּבֵלָה (כֶּף הַחַיִּים סִימָן קנ"ה). פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דְּבַר, שֶׁהַלּוֹמֵד זֶהֱרַר וְאֲפֵלוֹ שַׁעַת אַחַת, בְּאֲמִירָתוֹ בְּלִבֵּד זֹכֶה כְּאֵלוֹ לְמַד שְׁנָה תְּמִימָה בְּתוֹרַת הַנְּגִלָה, וְכֹאשֶׁר לוֹמֵד בְּשִׁמְחָה הַכְּפִיל זְכוּיֹתָיו כְּפּוֹל אֶלָּף, כְּדְבָרֵי הָאוֹרְחוֹת צְדִיקִים: שֶׁהַלּוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה שׁוֹהַ כְּאֶלֶף פְּעַם מִמִּי שְׁאִינוֹ לוֹמֵד מִתּוֹף שִׁמְחָה. (אוֹרְחוֹת צְדִיקִים שַׁעַר הַשִּׁמְחָה). וְאֲמַר רַבֵּנּוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיע"א:

דְּהַלּוּמֵי שְׁעָה בְּשַׁבַּת קוּדֵשׁ, שְׁוֵה אֶלֶף פְּעָמִים לְמוֹד בְּיָמֵי הַחֹל.
(בֶּן אִישׁ חֵי פֶרֶשֶׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנִיָּה)

”עַל בֶּן יֵאמְרוּ הַמּוֹשְׁלִים בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן” – אֵלֵינוּ הַמּוֹשְׁלִים בְּיַצְרָם,
בְּאוֹ וּנְחָשׁב חֶשְׁבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם (ב”ב עה:); בְּיַצֵּד שְׁעָה אַחַת שֶׁל לְמוֹד
זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ בְּשַׁבַּת קוּדֵשׁ, עוֹלָה לְעֶרְףְּ מַלְיוֹן שָׁנָה לְמוֹד פֶּשֶׁט בְּיָמֵי
הַחֹל. – כְּעֵת בְּאוֹ חֶשְׁבוֹן: דְּלְמוֹד שְׁעָה אַחַת זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ שְׁוֵה
לְעֶרְףְּ שָׁנָה לְמוֹד פֶּשֶׁט, וּבְשַׁבַּת מִכְּפֵל בְּאֶלֶף, וּבְשִׁמְחָה שׁוֹב מִכְּפֵל
בְּאֶלֶף, סֵף הַכֵּל, עוֹלָה לְמוֹדוֹ לְעֶרְףְּ מַלְיוֹן שָׁנָה.

הֵאֵם יֵשׁ לָךְ מְנִיּוֹת יוֹתֵר כְּדֵאִיּוֹת לְהַשְׁקֵעָה בְּטוֹחָה, שְׁמוֹרָה לְנִצַּח
נִצְחִים? הֵאֵם מְצֵאתָ עֵסֶק מְצֻלַח יוֹתֵר? הֵאֵם קִיַּמְתָּ שְׁתַּפּוֹת בְּרוּכָה
יוֹתֵר? וְדֵאִי הֵנָּה רוֹצֵה לְדַעַת בְּיַצֵּד תּוֹכֵל לְזַכּוֹת בְּכֶרֶךְ?

כָּל יְשִׁיבָה, כּוֹלֵל אוֹ כָּל מוֹסֵד תּוֹרְנֵי שְׁהֵנְכֶם תּוֹמְכִים בּוֹ,

בְּקִשׁוֹ שִׁילְמוֹדוֹ לְפָחוֹת שְׁעָה שְׁבוּעִית שֶׁל זֶהֱרַק.

כָּל בַּחוּר אוֹ אַבְרָךְ, יְכוּל לְלַמֵּד זֶהֱרַק הַקְּדוֹשׁ בֵּין הַסְּדָרִים, וּבְכֶרֶט
בְּשַׁבַּת קוּדֵשׁ שְׁמַעְלָתוֹ גְּדוּלָה – וְאַפְשָׁר לְלַמֵּד עַל פִּי סֵדֵר הַזֶּהֱרַק
הַיּוֹמִי הַמְּחֻלָּק ל־354 יָמִים בְּשָׁנָה. – וְלְדַגְמָא: בְּיְשִׁיבָה שֶׁל 500
בַּחוּרִים – יְלַמְדוּ 12 דִּקּוֹת בְּלֶבֶד בְּכָל יוֹם – וְכֶרֶךְ יוֹכְלוּ לְסַיֵּם אֶת כָּל
סֵפֶר הַזֶּהֱרַק חֲמֵשׁ מֵאוֹת פְּעָמִים בְּשָׁנָה, וּב־24 דִּקּוֹת בְּיוֹם יְזַכּוּ לְאֶלֶף
סִיּוּמִים, וְכִידוּעַ דְּבְּאֶלֶף סִיּוּמִים כְּאַחַד, תַּכְּפָּה מִבִּיא הַגְּאֻלָּה. (“תּוֹרָתוֹ
מִגֵּן לְנוֹ”).

בְּכֶרֶךְ תַּצְבֵּר מַלְיוֹנֵי זְכוִיּוֹת בְּאוֹתוֹ הַפְּסָף וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן, תִּרְוִיחַ
תְּשׁוּאוֹת בְּאַחוּזִים הַכִּי גְבוּהִים שְׁקִימִים בְּעוֹלָם הַנִּצְחָה. – וְזֶהוּ
תִּרְגוּמוֹ שֶׁל הַזֶּהֱרַק (בְּהַעֲלוֹתָךְ קנ.): ”בֵּא וּרְאֵה הַפְּתוּב: וְלְזַבּוּלָן אָמַר
שְׁמַח זְבוּלָן בְּצֵאתָךְ וַיִּשְׁשָׁכֵר בְּאַהֲלִיךָ, מְלַמֵּד שְׁנִשְׁתַּתְּפוּ יַחַד, זֶה

יוצא ועושה מלחמה, וזה יושב ועוסק בתורה, וזה נותן חלק לזה...
 ויששכר חלקו בתורה, ונותן לזבולון חלקו בתורה ודאי, ועל פן
 נשתתפו יחדיו, שיתברך זבלון מיִששכר, כי הברכה של התורה
 היא ברפת הכל."

אין צורך לפרט את כל הישועות והברכות האמורות ללומדי
 הזהר פי רבים הם, בעזרת השם תראה זאת בעסק הבא שיתגלגל
 לידך, ישועות גלויות לעין, ברכות מעל הטבע, סיעתא דשמיא על
 כל צעד ושעל, וחסדים גלויים. – ועוד ידוע תקנת הרמח"ל זיע"א
 דרק על ידי למווד הזהר הקדוש, נפדה מן הצרות ונגאל ברחמים,
 ומפרש בזהר הקדוש (פרשת נשא קכד): "בספרא דא יפקון מן גלותא
 ברחמי", ונזפה להושע בתשועת עולמים בביאת משיח צדקנו
 במהרה בימינו אמן!

**אֵל כְּבוֹד אַבְרָחָם הַפּוֹלְלִים הַחֲשׂוּבִים וּבַחֲוָרֵי הַיְשִׁיבוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שִׁיחֵיו,
 אֲשֶׁר עֲלִיכֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם וְאַתֶּם בְּבַחֲיַנֵּת "הַשּׁוֹמְרִים" הָאֲמִתִּיִּים.
 (ירושלמי חגיגה ו:)**

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל
 ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והקוללות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום
 שחרב בית המקדש אין לה יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד
 בספנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים
 אמות). וכמדומה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'.
 והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו
 שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פֶּרֶק קמ), דבר אחר
 ביום נשק. זה נשקו של גוג (ירושלמי יבמות עח).

אֵד יֵשׁ לָנוּ עֵצָה אַחַת יְעוּצָה "לְיָמוּד תּוֹרָה לְשִׁמְהָ"⁷, וְלַמּוֹד הַזֶּה "ק בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר בְּכַחוֹ לְעַצֹר כָּל פְּרַעְנוֹת וְלְהַשְׁפִּיעַ כָּל הַפְּרָכוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וּכְיָדוּעַ תִּקְנַת הַרְמָח" ל זי"ע לְלַמּוֹד הַזֶּה" ק בְּרַצִּיפוֹת – שְׁמַצִּיל מִן הַפְּרַעְנוֹת – וּמְבִיא הַגְּאוּלָּה (עֵינֵי סֵפֶר אֹר הַזֶּהר פ"ה, וְכֵן הוֹבֵא בְּסֵפֶר "תּוֹרַתוֹ מִגֵּן לָנוּ").

לְהוֹי יָדוּעַ שְׁכָל הַמְּסִימִים אֶת סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּבַחֲנֵינָת "כְּנִישְׁתָּא חֲדָא" (זוה"ק) הֵם בְּבַחֲנֵינָת "אֵלֶּף הַמִּגֵּן תְּלוּי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים (שִׁיר הַשִּׁירִים ד, ד), – עָלֵיהֶם תְּלוּי וְעוֹמֵד הַצֵּלָת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, "כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים" וְהֵם שׁוֹלְטִים עַל הַגְּבוּרוֹת וּמְמַתְקִים אוֹתָם, וּמִיָּד בָּאָה הַגְּאוּלָּה בְּב"א.

וּלְפִי זֶה מִתְבָּאָר הַיֵּטֵב מֵאֲמַר הַרְשֵׁב"י "יְכוֹל אֲנִי לְפַטֹּר אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹ מִן הַדִּין". – עַל כֵּן פָּנּוּ בְּבִקְשָׁה לְרֵאשִׁי הַיְשִׁיבוֹת וּלְרֵאשִׁי הַפּוֹלְלִים, לְהַרְשׁוֹת לָכֶם לְהַקְדִּישׁ שְׁנַיִם עֶשֶׂר דְּקוֹת בְּהַתְחַלַּת כָּל סֵדֶר לְלַמּוֹד הַזֶּה" ק בְּשִׁמְחָה, וּבְנִדְאֵי יִסְפִּימוּ עִמְכֶם, כְּמוֹ שְׁכָבֵר נוֹדַע הַמְּצִיאוֹת בְּהַרְבֵּה יְשִׁיבוֹת וּפּוֹלְלִים שְׁכָבֵר עֲשׂוֹ. וּכְיָדוּעַ דְּכָל דְּבָר שְׁבִקְדֻשָּׁה כְּדֵי שְׁיַצְלִיחַ צְרִיךְ קוֹדֵם אֶתְעַרְוֹתָא דְלִתְתָּא (עֵינֵי זוה"ק פְּרַשְׁתַּת לָךְ לָךְ דָּף ע"ז:). וְכָל הַמַּעֲלוֹת הָאֲדִירוֹת שְׁנֵאמְרוּ בְּמַעֲלַת הַלִּימוּד וְהַקְרִיאָה בְּזוה"ק הֵם גַּם בְּמִי שְׁאֵינּוּ מְבִין כָּלֵל אֶת אֲשֶׁר הוּא קוֹרָא – כְּמִשַׁל הַהוֹלֵךְ אֶל הַרוֹפֵא, אֵינּוּ צְרִיךְ לְהִבִּין בְּרַפּוּאָה כְּדֵי לְהַתְרַפֵּא, כֵּן הַלּוֹמֵד בְּזוה"ק הֵגֵם שְׁאֵינּוּ מְבִין עֵצֶם הַלִּימוּד כּוֹחוֹ גְּדוֹל וְעֲצוּם "וּבּוֹנָה בְּשִׁמּוֹת עֲלִיּוֹתָיו", וְעַל יָדֵי כֵן נִגְאָל בְּמַהֲרָה בְּקְרוֹב, כִּי עַתְּ צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב

7) תּוֹרַת הַסּוּד הוּא תּוֹרָה לְשִׁמְהָ, (אֹר יַחֲקֵ פ"א). וּכְמוֹ שְׁאֵמַר הַמַּגִּיד לְמֶרֶן הַבֵּית יוֹסֵף: אִם תִּקְבַּע עֲתִים בְּחֻכְמַת הַקְּבֵלָה, אֶפְתַּח לְבָבְךָ בְּהַ דְּתַדְבִּיק רִזִּין סְתִימִין דְּלֵא יָדַע יְתֵהוּן בְּר נֶשׁ. (מַגִּיד מִיִּשְׂרָיִם פְּרַשְׁתַּת בֵּא) – וּוִי לְעֵלְמָא דְאֵנּוֹן אֶסְתִּימִין לְבָא וּסְתִימִין עֵינֵינִן דְּלֵא מְסַתְּפְלִין בְּרִזִּי דְאֹרִיִּיתָא. (זֶהר חֲלָק א' דָּף כ"ח). – אֵינּוֹן דְּעַבְדִּין לְאֹרִיִּיתָא יִבְשָׁה, וְלֵא בְּעָאן לְאֶשְׁתַּדְּלָא בְּחֻכְמָה דְּקְבֵלָה, דְּגֶרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעֵי דְחֻכְמָה דְאֵיהִי י' מִינָה, וְאֶשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וִי לֹון דְּגֶרְמִין עֲנִיּוֹתָא וְחֲרַבָּא וּבִיזָה וְהָרָג וְאֶבְדֹן בְּעֵלְמָא. (תִּיק"ז ת' ל').

וּמִמָּנָה יִנְשַׁע – יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה נִקְרָא אָב שֶׁל שִׁבְעִים נַפְשׁ, וְשִׁבְעִים גִּימְטְרִיָּה סוּד – דַּע"י לְיִמּוּד הַתּוֹרָה – שְׁהִיא מִנְדְּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, וּבִפְרָט זוֹהַ"ק – שֶׁכְּנֶגֶד סו"ד, וּבְזֶה נִקְרָא אָב שֶׁל שִׁבְעִים נַפְשׁ, נִנְצֵל מִשִּׁבְעִים אֲמוֹת הָעוֹלָם – וְעוֹד פִּידוּעַ יַעֲקֹב בְּמִלּוֹי אוֹתִיּוֹת כְּזֶה: יו"ד עי"ן קו"ף וי"ו ביי"ת, גִּימְטְרִיָּה – 770 – שְׁהַשְּׁנָה תש"ע – וּמִמָּנָה – מִכַּח סְגֻלַּת לְיִמּוּד הַסּוּד יִנְשַׁע תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים (סֵפֶר "בְּדֵי עֲרֵבוֹת") – זְכָרוּ! בְּיָדֵינוּ הַדְּבָר! – "הֲלוֹא אִם קָמַן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ רֵאשׁ שְׁבִטִי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה", וְהַחֲלֵשׁ יֹאמֵר גְּבוּר אָנִי, וְיִתְקַיֵּים בְּנו הַפְּסוּק "הַקָּמַן יִהְיֶה לְאֶלֶף וְהַצֵּעִיר לְגוֹי עֲצוּם אָנִי ה' בְּעַתָּה אַחִישְׁנָה" (יִשְׁעִיָּה ס, כב) ב"א.

בלתי נסבל? כואב? מציק? לא רגוע?

והסירותי מחלה מקרבך

דר' ברים כירופרקט מומחה

בעזה"ש"ת רפוי מוחלט בשיטה יחודית למגוון בעיות:

כאבים מכל סוג, סחרחורות, פריצת דיסק ועוד ועוד

טלפון: 077-4051423/054-8441423

ירושלים רח' מאה שערים 78

קטמון רח' ישראל אהרוני 7

בית שמש רח' נחל זיתן 2

לזכוי הרבים!

שיעורי זוהר מתקיימים בכל אחת מהמרפאות הנ"ל בשעות:

בית שמש: ימי א' וד' 11:30

קטמון: יום ב' 12:00

מאה שערים: יום ג' 12:00 / יום ה' 16:00

וכן חלוקת טפסים, עלונים וספרי זוהר של "מפעל הזוהר העולמי"

"לכאן" מחלתי היתה חשוכת מרפא, הרופאים לא נתנו סיכויים, ואני החלטתי לנסות בכל דרך אפשרית, וכך הגעתי לדר' ברים שהוא היה השליח לרפאני לגמרי ממחלתי, בניגוד לציפיות הרפואה הכללית, וההיפך הגמור ממה שאמרו לי הרופאים, הבראתי בשלימות ועל כך תודתי. עלו והצליחו! ש.כ.

בכל מוצאי שבת הוויה מרוסמת
בשיעור בספר הזוהר הקדוש
 מפי ראש הישיבה הרב אליהו ממנ שליט"א
 השיעור מתקיים בבית יודנו הנניה לוי הי"ד, רח' החיטה 12/6
בשעה 21:15

מיתקן שם ישראל - "כאיש אחד בלב אחד"

הנכם מוזמנים

לעצרת התעוררות מרכזית

לרגל חג השבועות - יום מתן תורה

אשר יתקיים אי"ה

ביום שני ד' סיון (17 במאי למנינם)

החל מהשעה 20:15

בהיכל בית המדרש של הישיבה הקדושה

במעמד:

מורנו ורבנו ראש הישיבה שליט"א
 רבני הישיבה, רבנים ואישי ציבור נכבדים

ובראשם אורח הכבוד

הגה"צ רבי שלום יהודה גראס

כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א

מייסד "מפעל הזוהר העולמי" שע"י "הכרה מוכי הרבים העולמי" ומחבר ספרים רבים

אשר ישא דברי חיזוק והתעוררות

ויאציל מברכתו על כל משתתפי הכנס

[ניתן יהיה לרכוש במחיר מוזל את ספרי הזוהר הקדוש ועוד שיצאו לאור ע"י האדמו"ר]

גדול יהיה המעמד לכבודה של תורה!